

[Pilgaard Andersen]

modtagere og små selvstændige erhvervsdrivende.

Man får jo den opfattelse, at når det drejer sig om de små selvstændige erhvervsdrivende, er det en helt anden skala, der bliver taget i anvendelse. Disse små selvstændige erhvervsdrivende, der i mange tilfælde hører til på det, man kalder lavtlønsområdet, er også med til at skabe nogle af de goder, som vi har i vores samfund, men de bliver gang på gang negligeret, særlig fra de socialistiske partier. Det kan ikke være rimeligt, at de selvstændige næringsdrivende skal være med til at betale over skattebilletten de goder, lønmodtagerne får, ved at dagpengeydelsen overgår til staten fra den fjerde uge. Når det drejer sig om de selvstændige næringsdrivende, sker det først fra den sjette uge.

Når man ser på hele dette område, er der en lang række urimeligheder. Jeg ved godt, at der i augustsamlingen blev gennemført nogle ændringer, så de selvstændige næringsdrivendes bidrag blev nedsat fra 3 pct. til 1½ pct. På den anden side skulle det lyde, ligesom der blev givet nogle almisser til de selvstændige næringsdrivende, der nu fik deres lønomkostninger nedsat ved at kunne tegne en forsikring for 1½ pct. Men hvis vi så ser på, hvad ordningen har givet i overskud, har den i 1973-74 givet 4 mill. kr. og i 1974-75 11 mill. kr. Det er et nettooverskud på 15 mill. kr., og det er helt uanstændigt, at de penge ikke er blevet betalt tilbage til de selvstændige næringsdrivende. I lovforslaget fra august stod der nemlig også, at ordningen skulle hvile i sig selv, og så må vi nok sige, at det er en fordrejning af det hele, når det er kommet til at se ud, som om vi har tilgodeset de selvstændige næringsdrivende.

Jeg fatter ikke, at socialdemokratiet ikke kan gå med til denne ligestilling, og jeg vil endnu en gang opfordre til, at man ændrer standpunkt. Det kan ikke være rigtigt, at der er en speciel gren i vores samfund, der gang på gang ikke kan komme til orde, ikke kan få deres ting igennem, mens det, når det drejer sig om lønmodtagerne, er en helt anden parole, der lyder.

Holm (V):

Uden at der har været gjort det ringeste forsøg fra regeringspartiets side på at nå en løsning på dette problem, som den 5 uger

lange egenperiode udgør for de selvstændige, stemmer regeringen og socialdemokratiet om et øjeblik imod forslaget om at ændre sygedagpengeloven på dette punkt.

Regeringen stiller store krav til imødekommenthed over for regeringens forslag på en lang række områder, ikke mindst til de fire partier, der står bag dette forslag. Det kan derfor kun opfattes som en arrogant tilkendegivelse af regeringens tilsyneladende behov for at demonstrere sin magtfulde position, når socialdemokratiet uden forhandling afviser dette lovforslag, der er udtryk for en socialt rimelig behandling af en gruppe, der i sin hverdag og i sin indtjening er en udsat gruppe.

Det er ikke nok, at regeringen udtrykker velvilje over for de mindre virksomheder. Ønsker man en tilgang af unge som selvstændige erhvervsdrivende, må nogle af de forhindringer, der er i dag, fjernes, og her har vi en af dem.

Kommer en lønmodtager til skade, er vedkommende sikret fra den første sygedag. Er den samme person i stedet selvstændig, skal vedkommende selv bære alle omkostninger i de første 5 uger. Det er klart, at et sådant forhold påvirker lønmodtagere til at være tilbageholdende med at overgå til beskæftigelse som selvstændig, en udvikling, der tillige er en spredning af ejendomsretten.

Det må endvidere undre, at det radikale venstre fortsat vil stemme imod dette lovforslag. I en mindretalsudtalelse inden for flertallet erklærer det radikale venstre sig enig i princippet i forslaget. Det gjorde det radikale venstre også for et år siden.

Jeg må derfor spørge det radikale venstre: hvornår har I tid til at deltage i denne lovgivning? I er velkomne som medforslagsstillere, men hvornår kan vi så fremsætte forslaget?

Man kan også spørge det radikale venstre, hvorfor partiet ikke, når det finder problemet så væsentligt, som der gives udtryk for i betænkningen, selv bragte det ind i forhandlingen sidste sommer. På venstres vegne kan jeg sige, at vi ikke bragte det ind i forhandlingen, fordi dette forslag i første række skal ses som en socialt retfærdig handling over for de selvstændige og ikke primært som et beskæftigelsesforslag.